

پابه پادر خدمت دل

کوله‌بار خستگی بر شانه دل بود و من
هفت وادی تشنگی تا فهم منزل بود و من
عقل در کار من و دل باز حیران مانده بود
عشق اما پابه پادر خدمت دل بود و من

از آن هنگام که هابیل به دست قابیل کشته شد دست تقدیر، مظلومیت را در سرنوشت انسان رقم زد، شهادت اوج این مظلومیت بود و از همان زمان شهادت تقدیر تاریخی انسان شد. تقدیری ازلی و ابدی که همچون امواج خروشان دریا، زندگی را تلاطم می‌بخشد و تازگی و طراوت می‌دهد و فلسفه خلقت و حجت الهی زندگی را یادآور می‌شود. اربعین محملی برای هجرت از دلتنگی‌های کسالت‌آور به ابتدای ابدیت است. همه ساله هزاران سینه داغدار، زینب (س) را در سفر اسارت همراهی می‌کنند تا بارهسپاری در امتداد دل، گم شده خود را بیابند و کربلای ۶۱، پیش رویشان افق بگشاید. انتهای این راه که با پای پیاده طی می‌شود به فتح الفتوح ایمان ختم می‌شود. جایی که حصار فراموشی‌ها و غفلت‌ها می‌شکند و راحت می‌شود دل از دنیا کند و آن را به اهلش سپرد. مقصدی که فاصله چشم و بغض را به اندازه صاعقه یک نگاه نزدیک کرده و چشم‌ها بر سجاده‌های خاکی می‌بارند و نماز عشق را معنا می‌بخشد.

آژانس عکس ایران: ابوالفضل نسایی / سجاد صفری / حسین عبدالله اصل

